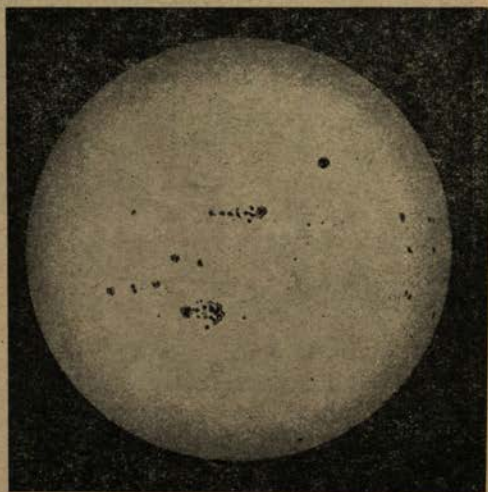

свѣтлина, образуватъ една покривка дебела до 2—3 хиляди км., наречена фотосфера (свѣтла обвивка).

Слънцето има петна. Преди да се развие много науката, Слънцето е било обожавано отъ почти всички народи като божество. Всѣки тогава би отхвърлил съ възмущение вестъта, че по лжечезарното лице на това божество има черни петна. Така е било и презъ 16 в., когато италианскиятъ учень Галилей пръвъ направилъ далекогледъ и съ него наблюдавалъ петна по Слънцето. Този далекогледъ е увеличавалъ ед-

Слънцето съ петна по него, гледано съ слабъ далекогледъ.

ва 30 пѣти, но чрезъ него скоро всички трѣбвало да се убедятъ, че слънцето е „напращено“, сиречь има „петна“.

Какво нѣщо сж тия петна? Днесъ ние знаемъ много за тѣхъ. Астрономитѣ наблюдаватъ, какъ тия петна се явяватъ като малки черни точки въ фотосферата, скоро се разрастватъ и извиватъ като сжщински вихрушки по повърхнината на Слънцето. Тия петна сж наистина гигантски вихрушки въ фотосферата на Слънцето, които откриватъ неговата вътрешна, по-тъмна часть. Забележете добре: тая „по-тъмна“ часть е само 2,000 пѣти по-свѣтла отъ пълната Луна, но ни изглежда черна, понеже има голѣма разлика между нейната свѣтлина и тая на фотосферата.